

מז:

עין משפט
גר מצודה

קען א מיי פֿיג זיך
זוכן ממון הלכה
פֿאג פֿען פֿו טוישע ח"מ
פֿימן שלא פֿען
קען ב מיי זע פֿיג
הלכה ז פֿאג זע
טוישע ח"מ פֿימן פֿען
פֿען ט:

רבינו חננאל

[illegible]

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

רבי אלקיבא אומר בוסן שהן בני תרבות אינן פוערים. מימה
דנרש פ"ק דסנהדרין (דף כ ו) שם) מנן הארץ והואב והדוב
דכו' ר"א אומר כל הקדוש להורגו וזה ומפרש ר' יוחנן בגמ' (שם
טו:) אע"פ שלא המיתו דאין להם מרצות ואין להם בעלים ואור"י

רבי אלעזר אומר אף הנחש והא אגן תנן ר' אלעזר אומר בזמן שהן בני תרבות אינן מועדים והנחש מועד לעולם תני נחש אמר שמואל ארי כרה"ר דרס ואכל פטור טרף אבל חייב דרס ואכל פטור כיון דאורחיה למיזרס הוה ליה כמו שאכלה פירות וירקות הדהוה ליה שן ברשות הרבים ופטור טרף לאו אורחיה הוא למימרא דמריפה לאו אורחיה הוא והכתיב 'אריה טורף בדי גורותיו בשביל גורותיו ומחנק לזכאותיו בשביל זכאותיו וימלא טרף חוריו בשביל חוריו ומעונותיו טריפה בשביל מעונותיו ויחטא' (וכן היה שנכנסה לחצר הניקס וטרפה בהמה ואכלה בשר משלם נוק שלם הכא במאי עסקין שטרפה להניח הא אכלה קתני בשנמלכה ואכלה מנא ידעינן ועוד דשמואל גמי דלמא הכי הוא אמר רב נחמן בר יצחק לצדין קתני שטרפה להניח אמר רבסה ואכלה משלמת נוק שלם רבינא אדר כי קאמר שמואל בארי תרבות ואליבא דרבי אלעזר דאמר לאו אורחיה אי הכי אפי' דרסה גמי ליחייב אלא דרבינא לאו אשמואל אתמר אלא אמתניתא כי תני מתניתא בארי תרבות ואליבא דר' אלעזר דאמר לאו אורחיה א"ה ח"נ בעי לשלומי דאיעד א"ה מאי האי דקתני לה גבי תולדה דשן גבי תולדה דקרן בעי למיתיהי קשיא: **מתני'** ^{י"ז}מה בין תם למועד אלא שהתם משלם חצי נוק מגופו

וימועד משלם נזק שלם מן העלייה:
גמ' מאי עליה אמר רבי אלעזר במעולה
שבנכסיו וכן הוא אומר וישכב חזקיהו עם
אבותיו ויקברוהו במעלה קברי בני דוד
ואמר ר' אלעזר במעלה אצל מעולים
שבמשפחה ומאן גניהו דוד ושלמה ויקברוהו
בקברותיו אשר כרה לו בעיר דוד וישכיבוהו
במשכב אשר מלא בשמים וזנים מאי
בשמים וזנים רבי אלעזר אמר זיני זיני ר'
שמואל בר נחמני אמר בשמים שכל המריח
בהן בא לידי זימה: כי כרו שוחה ללכדני
ופחים טמנו לרגלי רבי אלעזר אמר שחשדרו
מוזנה ר' שמואל בר נחמני אמר שחשדרו
מאשת איש בשלמא למ"ד שחשדרו מוזנה
היינו דכתיב כי שוחה עמוקה זונה אלא
למ"ד שחשדרו מאשת איש מאי ז"שוחה
אמו אשת איש מי נפקא מכלל זונה בשלמא
למ"ד שחשדרו מאשת איש היינו דכתיב
ואתה ה' ידעת את כל עצתם עלי למות
אלא למאן דאמר שחשדרו מוזנה מאי
למות שהשליכוהו לכאר מיט' דרש רבא
מאי דכתיב יהיו מוכשלים לפניך בעת
עשה בהם אמר רימיה לפני הקדוש
ברוך הוא רבונו של עולם אפילו בשעה
אדם שאינן מהוגנים כדי שלא יקבלו עליהן
מלמד שהושיבו ישיבה על קברו פליגי בה

וְהָיָה כִּשְׁמַע הָאֵל מִן הַבַּיִת וְהָיוּ אֲנִי וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים כְּכָל אֲשֶׁר יֹאמַר ה' אֱלֹהֵינוּ.
וְהָיָה כִּשְׁמַע הָאֵל מִן הַבַּיִת וְהָיוּ אֲנִי וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים כְּכָל אֲשֶׁר יֹאמַר ה' אֱלֹהֵינוּ.

אף הנחם. מדקמתי אף מכלל דלר' אלעזר הו' חזק מועדין: וכן
אין סנ' ר' אלעזר אומר. ונחם הוא מועד אבל הי לא: דרם. שלא
הרגה אלא מחיים אכלה פטור דאורחיה הוא וסן גרה"ר פטור:
טעם. שהרגה ואכלה: חייב. ללא אורחיה היא ומולדה דקרבן הוא

שֶׁלם חָזִי מִן זֶה: כִּי
 רִיבֵי. דִּי מִחֲבָל גִּרְמִיָּה יִלְדֵי.
 וְשֶׁבִיל מִלָּא טוֹרָף הוּא: וְשֶׁמֶי
 רִיבֵי. אֲרֻרִים לְהוֹרֹ וְלִבְנֵי
 הַנְּעִיט אֲבָל לְטָרֹף וְלִחְבֹּל הוּא
 גַּמְוּ כִּי הֵא לָא אֲרֻרִים: וְקִסְפָּר
 וְכִיבִי וְחִמְנִי לְנִבְאֻסִּי. אִלָּמָה
 אֲרֻרִים לְהוֹרֹ. וְשֶׁמֶי בְּבִיל לְנִבְאֻסִּי:
 וְכִיבִי וְחִמְנִי וְיִמְלָא טָרֹף חֲטוּרִי וְשֶׁמֶי
 בְּבִיל חֲטוּרִי. אֲרֻרִים לְהוֹרֹ וְלִבְנֵי
 חֲטוּרִי וְלִנְעִיט אֲבָל לְחִבֹּל מִדָּ מִדָּ לְחִמְנִי
 יִרְאֵה כִּי הֵא שְׂמֹחַל לָא אֲרֻרִים
 חֲטוּרִי: וְעִרְפָּה כְּסֵפֶה. וְהִרְעֵתָה וְחִלָּה
 בְּעִיר: מִשֶּׁלֶם נֹק שֶׁלֶם. מִדְּמַשְׁלֵתָ
 וְאִרְבֵּי הִרְבֵּה נֹק שֶׁלֶם מְגַלל אֲרֻרִים
 וְאִתְּוֹלֵה דִּין אֶן בְּרִיָּה דִּי לְפִטְרֵי:
 גִּמְנִי. לְנִעִיט אֲרֻרִים לְהוֹרֹ:

עוד דשמואל נמי. דלמר טרף ואכל
ייד אטאז חייב דלמא הכי הוא
דקף על מנת להנעט ונמלך ואכל
יעטר: ה"ב אמר רב נחמן לדרין
למי שרפה וסבוכה או דרפה ואכלה
שלתם גוק שלם. כלומר הא דקמי
ייסא טרפה בהמה וסבוכה נשר
די מילי וניחא טרפה דאכלה וסבוכה
שלתם נשר על ידי דריסה משום
ק שלם: רבינא דמר. לעולם
דריסה הוא לערופ ולאכול ושמואל
מחייב ליה דריסה בחיי מריבות ט'
ולבאר דרי' אלעזר: אי הכי אפי'
רם נמי לחייב אלא. והאי דרפא
דרשמואל אחרת אלא אי איכא
דוקא דלדרינא אסמיתא הוא
דוקא ליה וכהי קאמר רבינא הו'
נמי אסמיתא ע"י שלם לזי חסד

[illegible]

וּשְׁיֵן צְדָקָה הַכְּשִׁילִם בְּבִנְיָ
 בָּרַ: ² וּזְכוּר עִשׂוּ לוֹ בְּמוֹתוֹ
 גִּתָּן וּרְבִנָּן חָדָא אִמְרַה שְׁלִישָׁה
 וְחָדָא

דמותו והיו שן דפטור ברה"ר:
ישראל לאנשי (א) ענמות קאי:
שהרבה תורה ישראל לאמרין
יעקב שלא היו בקיאים בטומאה

מסורת הש"ס

(א) לקמן יט: (ב) למי טו:
(ג) (מדרס ט. מנחות קח:)
(ד) ובלקוט אבות מא:
(ה) כ"ב ט: (ו) וחס:
(ז) אבות רנ"ה: (ח) ש"ך לעיל
במשה, (י) מהרש"ם,
(יא) ש"ך לע"א: (ב) (בראשית
פרשה ב"ח) י' ו' ולפניו
ליתא הכי אלא ר"ח מפרש
ק' דא"ט ממתיך עד שימות
כח"ס תוספות ס"ס וע"ע
תוספות פולין ק"ל.
הדורס

תורה אור השלם

1. איהו דבר גרוע
 ומתכן לבלתי חסד
 דבר חרי ומשפח
 טרפה: חסד י
 2. וישלב נחמד
 אמתו וקשרה
 חסדו מי ודובד
 עשו לו במחול כל הדעה
 עשרת ירחם ומלך
 נעשה בו חסד
 3. דבר הימים כל
 וקברו נקברו
 אשה ארץ כל דבר ירד
 ויחברו נחשב
 מלא בשמים חסד
 טרפה
 משהם ושרפו לו שרפה
 ודולה על למאד
 4. רבי הימים טו י
 חסעו וצעה
 מנחלים י
 עלים ידו פתאם
 כלבני
 שרף שרף
 וחסד נחם לרגל
 ימיהו י
 5. כי שחוק עשה וכן
 ובאר צדק נחם
 6. ואהי י דעת אל
 עשר על יד אל
 עשר על עולם וחסד
 אל המור ידו
 מלכין מלך
 מלכין מלך
 אשך עשה שרף
 ימיהו י

תגיות הב"ח

(א) תום ד"ה אפילו וכו'
עננות קאז. נ"ב וכן פי'
דס"י נב"ב דף ט ע"ב:

מוסף רש"י

שהתם משלם חצי נוק
מגופו. ארור נוכח אלף
כדי חני נוקו ופיצי המומר
(כתובות חא. ודעיל יט.)
כדמיז ויזלי את כספו
ולעיל יט. מן הערלי.
אם איז שזי כנגד כל הטק
טטל כספים מתיזי (טס) מן
המסע שנוכחי מתיזי, דנזי
אם מתיז וזלי את כספו,
מטפס. ונחמדתי כתיז שלם
שזר (כתובות חא.)
יזרי מוכשלים לזכור.
אם אנכי ענוות היה
מקלל, שזר מתיזק נפשו
(דב. יט.)

שלש